

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy umowa między architektem a konsumentem, zgodnie z którą architekt zobowiązany jest (wyłącznie) do przygotowania projektu nowego domu jednorodzinnego według wytycznych i życzeń swoich zleceniodawców i w związku z tym ma sporządzić plany, jest umową dostawy „towarów wyprodukowanych według specyfikacji konsumenta lub wyraźnie zindywidualizowanych” w rozumieniu art. 16 lit. c) oraz art. 2 pkt 3 i 4 dyrektywy 2011/83/UE?

(¹) Dz.U. 2011, L 304, s. 64.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-217/19)

(2019/C 172/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. Ljung Rasmussen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyznając regularnie zezwolenia na wiosenne polowania na samce edredona zwyczajnego (*Somateria mollissima*) w prowincji Wysp Alandzkich od 2011 r., Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 4 i art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE (¹) z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od 2011 r. rząd regionalny Wysp Alandzkich, autonomicznego regionu Finlandii, co roku ponownie zatwierdza „odstępstwa dotyczące wiosennych polowań” na samce edredona zwyczajnego z całkowitym kontyngentem 2000-3800 ptaków w okresie od dwóch do trzech tygodni w maju. Okres ten pokrywa się z okresem reprodukcji edredona zwyczajnego.

Artykuł 7 ust.4 dyrektywy 2009/147/WE zakazuje polowań w okresie reprodukcji.

Finlandia twierdzi, że wiosenne polowanie na edredony zwyczajne na Wyspach Alandzkich jest uzasadnione odstępstwem przewidzianym w art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału na państwach członkowskich spoczywa ciężar udowodnienia, że warunki określone w tym przepisie zostały spełnione.

Komisja uważa, że Finlandia, po pierwsze, nie wykazała, iż będący odstępstwem system stanowi „legalne wykorzystywanie” w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE. W szczególności Finlandia nie udowodniła w oparciu o rzetelne dowody naukowe, że zapewniono utrzymanie odnośnej populacji edredona zwyczajnego na zadowalającym poziomie.

Po drugie, Finlandia nie wykazała, że dozwolone wiosenne polowanie dotyczy jedynie wykorzystywania ptaków „w małych ilościach” zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2009/147/WE.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 2010, L 20, s. 7)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 15 marca 2019 r. — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Sprawa C-231/19)

(2019/C 172/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Druga strona postępowania apelacyjnego: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji realizacji przez usługodawcę będącego osobą trzecią jednego świadczenia usług zarządzania w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹) na rzecz zarządzającego funduszem, które to świadczenie jest wykorzystywane przez owego zarządzającego funduszem zarówno do zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi („SFI”), jak i do zarządzania innymi funduszami, które nie są specjalnymi funduszami inwestycyjnymi („fundusze inne niż SFI”):

- a) takie jedno świadczenie podlega opodatkowaniu według jednolitej stawki podatku? Jeśli tak, to w jaki sposób należy ustalić ową jednolitą stawkę?; lub